

1 WRZEŚNIA 2010 GODZ. 19³⁰

KONCERT INAUGURACYJNY

„CHOPIN DŹWIĘKIEM I SŁOWEM MALOWANY”

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus

AGNIESZKA DUCZMAL - dyrygent

JOANNA MARCINKOWSKA – fortepian

*Koncert połączony z ekspozycją wielkoformatowego portretu Fryderyka Chopina
autorstwa Mariusza Kałdowskiego*

W PROGRAMIE:

FRYDERYK CHOPIN (1810 - 1849)

Nokturn Des-dur op. 27 nr 2

Scherzo b-moll op.31

Wielki Polonez Es-dur op. 22

Preludium e-moll op. 28 nr 4 (aranżacja A. Duczmal)

Preludium A-dur op. 28 nr 7 (aranżacja A. Duczmal)

Koncert fortepianowy e-moll op. 11

*Zrealizowano z udziałem środków
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego*

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

AGNIESZKA DUCZMAL

„Jest zdecydowana i witalna, i porusza się jak płomień”

Walls Journal (Wielka Brytania)

„Agnieszka Duczmal[...] jest niezrównana w tworzeniu kolorytu orkiestry.”

The Village Times (USA)

foto: K. Zalewska

Najsłynniejsza polska dyrygentka urodziła się w rodzinie o tradycjach muzycznych. Studia dyrygenckie ukończyła w 1971 roku w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Poznaniu w klasie prof. W. Krzemieńskiego, uzyskując dyplom z wyróżnieniem. W tym samym roku rozpoczęła pracę jako dyrygent asystent w Państwowej Filharmonii w Poznaniu, a następnie jako dyrygent w Operze Poznańskiej, w której przygotowała m.in. polską prapremierę opery B. Brittena *Sen nocy letniej*, premierę *Rigoletto* G. Verdiego oraz baletu *Romeo i Julia* S. Prokofiewa.

Już w czasie studiów, w 1968 roku, założyła orkiestrę kameralną, przekształconą w 1977 roku w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia i Telewizji, a następnie w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia Amadeus. Od początku istnienia Orkiestry Agnieszka Duczmal jest jej dyrektorem i dyrektorem artystycznym.

Agnieszka Duczmal została laureatką I Ogólnopolskiego Konkursu Dyrygentów w Katowicach w 1970 roku. W 1975 roku uzyskała wyróżnienie na IV Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów H. von Karajana w Berlinie Zachodnim. Rok później wraz ze swą Orkiestrą zdobyła Srebrny Medal H. von Karajana na Międzynarodowych Spotkaniach Młodych Orkiestr w Berlinie Zachodnim. W 1982 roku otrzymała tytuł *La donna del mondo* (Kobieta Świata) przyznany przez Międzynarodowe Centrum Kultury Saint Vincent w Rzymie pod patronatem UNESCO i prezydenta Włoch za wybitne w sferze światowej osiągnięcia w dziedzinie kultury, sztuki i działalności społecznej.

Agnieszka Duczmal prowadzi koncerty z orkiestrami symfonicznymi w kraju i za granicą. Jako pierwsza kobieta dyrygent wystąpiła na scenie mediolańskiego Teatro alla Scala.

Do 2008 roku wraz z Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia Amadeus nagrała 46 płyt, a dla Polskiego Radia ponad 9000 minut muzyki. Dla Telewizji Polskiej zarejestrowała 112 koncertów i programów muzycznych, m.in. w cyklach *Stereo i w Kolorze* i *Goście Agnieszki Duczmal*, 5 godzin muzyki dla Television Française 1, a dla Telewizji Japońskiej godzinny program z muzyką polską. Do-

konała również wielu nagrań dla m.in.: radiofonii niemieckich, belgijskich, BBC w Londynie, CBC w Montrealu, radia i telewizji w Meksyku oraz Japonii. W jej dorobku artystycznym znajduje się wiele prawykonań, m.in. pierwsze światowe nagranie *Wariacji Goldbergowskich* J.S. Bacha w genialnej transkrypcji J. Kofflera na orkiestrę kameralną. Dla swojej Orkiestry dokonała wiele transkrypcji arcydzieł muzycznych, m.in. *Obrazki z wystawy* M. Musorgskiego oraz wielu utworów kameralnych J. Brahmsa, C. Debussyego, F. Schuberta.

Dyrygentka proponuje publiczności ciekawe projekty koncertowe łącząc muzykę z baletem czy malarstwem. Współpracuje z Polskim Teatrem Tańca E. Wycichowskiej i Ogólnokształcącą Szkołą Baletową w Poznaniu. Wyjątkowym projektem w repertuarze Agnieszki Duczmal i jej Orkiestry są *Cztery Pory Roku* – *Cztery Pory Życia*, który prezentuje *Cztery Pory* roku A. Vivaldiego i A. Piazzolli na tle wyjątkowego obrazu autorstwa M. Kaldowskiego. Od wielu lat prowadzi również działalność promującą młodych utalentowanych polskich muzyków w stałych cyklach koncertowych.

Agnieszka Duczmal odbywa ze swoją Orkiestrą wiele podróży artystycznych, występując ze światowej sławy solistami w prestiżowych salach koncertowych Europy, obu Ameryk, Afryki i Azji.

„Panią Duczmal cechuje przede wszystkim docieklivość nie pozwalająca jej na powierzchowne rozumienie muzyki. Kształtuje i różnicuje frazy z uderzającą oryginalnością.”

The Independent, Londyn (Wielka Brytania)

JOANNA MARCINKOWSKA

Ukończyła z wyróżnieniem studia w poznańskiej Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w klasie prof. W. Andrzejewskiego, którego następnie została asystentką. W roku

for K. Zidowka

2006 uzyskała stopień doktora sztuki muzycznej i została powołana na stanowisko adiunkta w Katedrze Fortepianu macierzystej uczelni. Należy do czołowych pianistów polskich młodego pokolenia. Jest laureatką 21 międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów oraz festiwałów pianistycznych. Zdobyła m.in.:

- I nagrodę na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym Artur Rubinstein in memoriam w Bydgoszczy (1996)
- I nagrodę na VII Europejskim Konkursie Chopinowskim w Darmstadt (2002)
- nagrodę główną na XXX Festiwalu Pianistyki Polskiej w Słupsku (1996)
- II nagrodę i nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie utworów K. Szymanowskiego na V Międzynarodowym Konkursie im. K. Szymanowskiego w Łodzi (2001)
- III nagrodę i nagrodę publiczności na V Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Kolonii (Niemcy – 2001)

Zdobyła także najwyższe laury na konkursach muzyki kameralnej:

- I nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie Zespołów Kameralnych w Bydgoszczy wraz z nagrodą dla najlepszego pianisty Konkursu (1994)
- I nagrodę i Grand Prix *Rydwana Apollina* na Ogólnopolskim Konkursie Muzyki Kameralnej we Wrocławiu (1995).

W grudniu 1996 roku, w wyniku konkursu nagród, zdobyła stypendium Japońskiej Fundacji Muzycznej J.E.S.C. dla najlepszego młodego pianisty polskiego.

Występowała z recitalami oraz jako solistka koncertów symfonicznych w wielu miastach Polski. Współpracowała z tak znanymi zespołami, jak Orkiestra Kameralna Polskiego Radia „Amadeus” pod dyr. A. Duczmal czy Orkiestra *Concerto Avenna* pod dyr. A. Mysińskiego, a także z tak wybitnymi dyrygentami polskimi i zagranicznymi jak m.in. : T. Strugala, M. Pijarowski, G. Nowak, R. Silva, I. Hobson, H. Froeschauer, G. Sell czy V. Kiradjiw. Za granicą występowała z recitalami w Austrii, Bułgarii, Czechach, Francji, Holandii, Macedonii, Niemczech, Portugalii, Szwecji, na Węgrzech oraz w USA i Chinach.

Uczestniczyła w wielu prestiżowych festiwalach pianistycznych w Polsce i za granicą. Występowała z recitalami i jako solistka koncertów symfonicznych na Międzynarodowych Festiwalach Chopinowskich w Dusznikach Zdroju (1997, 2000), w Antoninie (*Chopin w barwach jesieni*, 1996), w Wiedniu (1999), w Salzburgu w słynnej Mo-

zarteum-Saal (1999), w Garming (1997), na Międzynarodowym Festiwalu w Hanowerze - *Wybitni laureaci konkursów pianistycznych* (2002), a także na Festiwalu Pianistyki Polskiej w Słupsku (1996, 2000, 2004, 2007), na Festiwalu *Dni Paderewskiego* w Kąsnej Dolnej, na Festiwalu *Muzyka i Plastyka* w Lublinie, na I. Międzynarodowym Festiwalu im. A. Rubinsteina w Łodzi (2008), I. Festiwalu Chopinowskim Chopiniada w Małej Filharmonii w Puszczykowie, II. Festiwalu Muzycznym Barbakan w Krakowie (2009), Festiwalu Gwiazdy promują w Jeleniej Górze (2010), Festiwalu Piano Passion w Saint Etienne (2010) oraz na Festiwalu im. W. Lutosławskiego w Szczecinie (2000), na którym dokonała prawykonania IV Sonaty fortepianowej poznańskiego kompozytora Mirosława Bukowskiego. W czerwcu 2002 roku wystąpiła z recitalami utworów K. Szymanowskiego na Międzynarodowych Festiwalach Muzycznych w Solii i Płowdiw (Bułgaria).

Została uhonorowana Medalem Młodej Sztuki, przyznawanym poznańskim twórcom młodego pokolenia za szczególne osiągnięcia artystyczne. Była też wielokrotną laureatką stypendium artystycznego Ministra Kultury RP i Towarzystwa im. F. Chopina w Warszawie, a także stypendystką Miasta Poznania.

W 2008 ukazała się jej płyta, wydana przez *Polskie Nagrania*, z transkrypcjami baletów P. Czajkowskiego *Śpiąca Królowna* i *Dziadek do orzechów*, dokończonymi przez M. Pletniewa.

Na przełomie maja i czerwca 2009 Joanna Marcinkowska poprowadziła dwutygodniowy Mistrzowski Kurs Pianistyczny w Pekinie na zaproszenie tamtejszej Centralnej Szkoły Przy Konserwatorium Muzycznym. Wystąpiła tam również ze specjalnym recitalem fortepianowym.

MARIUSZ KALDOWSKI

Urodzony w 1962 roku w Polsce. W 1987 ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Jest malarzem, rysownikiem i grafikiem. Obecnie mieszka w Westerham w hrabstwie Kent. Od przyjazdu do Zjednoczonego Królestwa w 1996 roku systematycznie wystawia i z sukcesem sprzedaje swoje prace. Do dziś miał ponad 160 wystaw, z czego 131 w Wielkiej Brytanii: np. w Barbican Centre, w Gallery 27 i Arndean Gallery (obie na słynnej Cork Street w Londynie), czy w Museum of Lancashire. Maluje portrety na zamówienie i jest między innymi „nadwornym” portrecistą rodziny Olsen – właścicieli linii oceanicznych Fred Olsen Cruise Liners. Od 2002 roku jest artystą - rezydentem dla Regent's Parku w Londynie, a od 2009 roku również dla Na-

tional Trust. W swoich pejzażach i obrazach ogrodów artysta zatrzymuje na płótnie ulotne piękno natury i przede wszystkim emocje, które ta przemijająca uroda świata w nim wywołuje. Zostało to zauważone i wyróżnione w 2000 roku nagrodą za *Najlepiej uchwycony duch Holland Parku*.

Mariusz Kaldowski był wielokrotnie nagradzany m.in. w 2007r. nagrodą ufundowaną przez czasopismo *The Artist Magazine* i w tym samym roku główną nagrodę wręczenia *Free Painters and Sculptors* imieniem N. Hosali.

Artysta maluje nie tylko pejzaże. W 1993r. Zaczął realizować projekt namalowania 30 portretów zatytułowany *Velis Passis*. Spotkał

wtedy i sportretował wyjątkowych ludzi, którzy swoją pracą i twórczością wywarli na niego olbrzymi wpływ. Portrety te R. Kapuściński nazwał *pejzażami duszy*.

Natomiast miłość artysty do muzyki zaowocowała zrealizowaniem w 2000r. projektu *Cztery pory roku. Cztery pory życia*. Powstał wtedy 22-metrowy obraz inspirowany muzyką A.Vivaldiego, który najpierw prezentowany był w Anglii, a od 2007r. również w Polsce. Wystawa połączona jest z koncertem Orkiestry Polskiego Radia „Amadeus” pod dyrekcją A. Duczmal. Wprowadzenie przez A. Duczmal do programu koncertu utworu A.Piazzolli zaowocowało powstaniem czterech płócien inspirowanych muzyką genialnego argentyńczyka, których prezentacja będzie uzupełniała od przyszłego roku ten swoisty spektakl muzyczno- plastyczny.

Z okazji ogłoszenia 2010 roku Rokiem Chopina Mariusz Kaldowski namalował tryptyk, który będzie towarzyszył recitalom i koncertom znakomitych pianistów organizowanych w ramach obchodów rocznicy urodzin wielkiego kompozytora.

ORKIESTRA KAMERALNA POLSKIEGO RADIA AMADEUS

„Pomyłki być nie może: Orkiestra Kameralna Polskiego Radia jest jednym z najwspanialszych zespołów naszych czasów.”

The Gazette Montreal (Kanada)

„Zespół należy do najlepszych światowych orkiestr tego typu, posiada wyjątkowe brzmienie, wspaniałe legato i niezrównane go dyrygenta w osobie p. Duczmal.”

The Independent, Londyn (Wielka Brytania)

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus została założona w Poznaniu w 1968 roku przez A. Duczmal. Początkowo działała pod patronatem *Jeunesses Musicales*, a później Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego. Zdobyła przez Orkiestrę Srebrny Medal H. von Karajana w 1976 roku na Międzynarodowych Spotkaniach Młodych Orkiestr w Berlinie Zachodnim zaowocowało przekształceniem jej w 1977 roku w etatowy zespół Polskiego Radia i Telewizji, a następnie w Orkiestrę Kameralną Polskiego Radia Amadeus pod dyrekcją A. Duczmal.

Do 2008 roku Orkiestra pod jej batutą nagradza dla Polskiego Radia ponad 9000 minut muzyki obejmującej repertuar od baroku do współczesności i wykonała setki koncertów transmitowanych przez Polskie Radio. Zespół zarejestrował 110 koncertów i programów dla Telewizji Polskiej oraz 5 godzin muzyki dla

Télévision Française 1. Orkiestra nagrała również 46 płyt. W dorobku artystycznym Zespołu znajduje się wiele prac, m.in. pierwsze światowe nagranie *Wariacji Goldbergowskich* J.S. Bacha w opracowaniu J. Kofflera na orkiestrę kameralną. Orkiestra współpracuje także z radiofoniami zagranicznymi, m.in.: niemieckimi NDR, WDR, SFB oraz BBC w Londynie, CBC w Montrealu i radiofonii meksykańską, dla których nagrywa przede wszystkim muzykę polską.

Orkiestra Kameralna Polskiego Radia Amadeus prowadzi działalność koncertową w większości krajów europejskich oraz USA, Kanadzie, Meksyku, Brazylii, Kuwejcie, Tajwanie i Japonii, współpracując czę-

sto ze światowej sławy solistami, takimi jak: M. André, M. Argerich, P. Gallois, S. Isserlis, G. Karr, K. Kenner, M. Maisky, J. Menuhin, I. Oistrakh, M. Petri, A. Rabinowitch, V. Repin, G. Sokolov, G. Touvron, H. Szeryng oraz wszyscy czołowi soliści polscy.

Wśród najświetniejszych sal koncertowych, w których występowała Orkiestra, należy wymienić Concertgebouw w Amsterdamie, Filharmonię Berlińską, Filharmonie w Kolonii i Monachium, Filharmonię w Petersburgu, Lipski Gewandhaus, wiedeński Musikvereinsaal, Pollack Hall w Montrealu, Queen Elizabeth Hall w Londynie, mediolański Teatro alla Scala i Tokyo Opera City Concert Hall. Orkiestra regularnie bierze udział w licznych europejskich festiwalach muzycznych.

2 WRZEŚNIA 2010 GODZ. 19³⁰

RECITAL ORGANOWY

LUDMIŁA GOŁUB – organy

W PROGRAMIE:

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685 – 1750):

Preludium i fuga h-moll BWV 544

Koncert d-moll BWV 596

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756 – 1791):

Fantazja f-moll KV 608

FELIX MENDELSSOHN - BARHOLDY (1809 -1847):

Sonata c-moll op.65 nr 2

CAMILLE SAINT-SAËNS (1835 – 1921) :

Preludium i fuga Es –dur op.99 nr 3

CHARLES IVES (1874 – 1954):

Wariacje na temat *America*

Foto: G. Wiklik

for, R. Soldek

LUDMIŁA COLUB

for. Arch. Artysty

Ukończyła Konserwatorium Moskiewskie im. P. Czajkowskiego w klasie fortepianu, klawesynu i organów, u profesora L. I. Roizmana. Uczestniczyła także w kursach mistrzowskich prowadzonych m.in. przez M. Chapuis, A. Izoir'a. Występowała w ponad 15 krajach, koncertując w słynnych katedrach Europy i USA. Była częstym gościem międzynarodowych festiwałów w Rosji i poza jej granicami.

Artystka szczególnie interesuje się muzyką współczesną – była pierwszą organistką prezentującą w Rosji kompozycje Ch. Ives'a, O. Messiaen'a, A. Jolivet'a, G. Ligetiego i M. Kagła. Dużą część jej repertuaru stanowią też utwory współczesnych kompozytorów rosyjskich. A. Schidke powiedział pewnego razu: „*Mogę jedynie wychwalać jej błyskotliwe wykonania partii organów i klawesynu w moich utworach*”.

Ludmiła Colub dokonała licznych nagrań radio-wo-telewizyjnych, nagrywała także dla wytwórni płytowych Chandos, Le Chant du Monde i Hyperion. Pełniła funkcję głównego eksperta ds. budowy nowych organów firmy Klais w największej obecnie sali koncertowej Moskwy, tzw. Domu Muzyki, którego też jest pierwszą organistką. W roku 2002 otrzymała tytuł Zasłużonej Artystki Rosji

(tłum. J. Delepaut)

3 WRZEŚNIA 2010 GODZ. 19³⁰

KONCERT KAMERALNY

ŁUKASZ MOSUR – organy

Kwartet Wokalny THE SUNDAY SINGERS

W PROGRAMIE:

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685 – 1750):

Toccata E-dur BWV 566

Aria z Suity D-dur BWV 1068

Inwencja dwugłosowa a-moll BWV 784

/The Sunday Singers/

CÉSAR FRANCK (1822- 1890) :

Preludium, fuga i wariacje h-moll op. 18

ROBERT SCHUMANN (1810 – 1856) :

Szkie f-moll op. 58 nr 3

JOHANNES BRAHMS (1833 – 1897) :

Preludium i fuga g-moll WoO 10

Chopin uciekający po cztery stopnie do Pani Marliani aut. George Sand

FRYDERYK CHOPIN (1810 – 1849) :

Walc cis-moll op. 64 nr 2

Preludium des-dur op. 28 nr 15

Preludium e-moll op. 28 nr 4

Mazurek f-dur op. 68 nr 50

Mazurek a-moll op. 17 nr 4

Ballada g-moll i mazurek D-dur op.33

/The Sunday Singers/

ŁUKASZ MOSUR (UR. 1988) :

Improwizacja

ŁUKASZ MOSUR

Laureat I nagrody na konkursie organowym odbywającym się w ramach XVIII Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Religijnej im. ks. S. Ormińskiego w Rumi i IV nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Organowym *Mendelssohn-Eben* w Krakowie. Student Uniwersytetu Muzycznego F. Chopina w Warszawie, w klasie organów prof. A. Chorośińskiego.

Edukację muzyczną rozpoczął w wieku 7 lat. Ukończył z wyróżnieniem Państwową Szkołę Muzyczną im. H. Melcera w Kaliszu, w klasie organów prof. K. Madziały. Mimo młodego wieku, jako solista i kameralista występował

już na wielu festiwalach muzycznych m.in. Świętoliipskie Wieczory Muzyczne, Kaliskie Forum Organowe, Festiwal Muzyczny Południowej Wielkopolski, Letnie Koncerty Organowe w Bazylice licheńskiej, Turkowskie Wieczory Muzyczne, Sejneński Festiwal Organowy, Muzyka Dawnych Mistrzów w Bazylice Krzeszowskiej. Międzynarodowe Koncerty Organowe i Kameralne w Połanicy Zdroju. Swoje umiejętności doskonalił na kursach mistrzowskich prowadzonych przez G. Weinbergera, H. Vogla, P. van Dijka, B. Gfrerera, D. Rotha, J. Butta, G. Boveta i J. Grubicha.

THE SUNDAY SINGERS

Kwartet wokalny THE SUNDAY SINGERS narodził się „gdzieś na Nowym Świecie w Kaliszu, pewnego dnia, wraz ze wschodem słońca, zimową porą, pamiętnego roku 2003”. Jak na prawdziwych fachowców przystało, „Sunday-sów” interesuje wielka klasyka i dobre piosenki.

SKŁAD ZESPOŁU

Eryk Szole
Adam Michalak
Maria Szczap
Dorota Wróblewska

4 WRZEŚNIA 2010 GODZ. 19³⁰

RECITAL ORGANOWY

GEREON KRAHFORST – organy

W PROGRAMIE:

GEREON KRAHFORST (UR. 1973) :

IMPROWIZACJA - SUITA À LA CHOPIN

I Preludium

II Mazurek

III Nokturn

IV Polonez

V Impromptu

VI Walc

IMPROWIZACJA - 2 CHORAŁY

W STYLU ROBERTA SCHUMANNA

*O Jesu, all mein Leben bist Du
Mein ' schönste
Zier und Kleinod bist*

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685 – 1750):

Fantazja G-dur BWV 572

GEREON KRAHFORST (UR. 1973) :

IMPROWIZACJA - SUITA À LA SCHUMANN

I Motyl

II Taniec

III Pieśni lasu

IV Florestan

V Euzebiusz

VI Finał

GEREON KRAHFORST

Urodził się w 1973 roku w Bonn. W latach 1990-2000 studiował kompozycję i muzykologię, teorię muzyki, fortepian, muzykę kościelną i organy u C. Ganzla i D. Rotha w Kolonii i we Frankfurcie. Brał udział w wielu kursach mistrzowskich u renomowanych profesorów, które były uzupełnieniem jego studiów. Już w 1985 jako dorastający 12 latek zaczął regularnie grać na organach. Jego miłość do muzycznego opiewania Liturgii jest do dzisiaj jego koncertową działalnością, która pozostanie zawsze na pierwszym miejscu. Po kilku latach funkcjonowania jako kantor, w wieku 29 lat powołany został na stanowisko organisty w katedrze w Paderborn. Tam-

tejsze organy pozwoliły mu zmieniać i wprowadzać nowe formy brzmienia. Obok swoich liturgicznych obowiązków jest kierownikiem muzycznym międzynarodowych koncertów organowych Angelus-Matinéen (cotygodniowy, sobotni cykl koncertów organizowany od 2006 roku). Koncerty te uważane są za „szczególnie brzmiącą pochwałę Bożą” i „rozbrzmiewający most przyjaźni między krajami”.

Od 2004 roku Gereon Krahfors jest docentem liturgicznej gry na organach w Wyższej Szkole Muzyki i Teatru w Hanowerze, a od 2006 także kierownikiem tamtejszego wydziału katolickiej muzyki kościelnej.

Jako kompozytor pisze dla różnych obsad, szczególnie na organy, fortepian i chór. Jego repertuar obejmuje wszystkie dzieła na organy od Scheidta, Buxtehudego, Bacha, Francka, Mendelssohna, Schumanna, Durulle, po współczesną muzykę organową. Zastąpił szczególnie jako improwizator.

W 2007 roku pracował gościnnie jako docent i interpretator w Rice University of Houston w Teksasie. Powrócił do swojej ojczyzny z najwyższymi wyróżnieniami i świadectwami. W 2009 odniósł sukces jako solista i docent w Seulu i Jeonju w Południowej Korei.

Jest często zapraszany do USA i Kanady, a także do Australii. Występy w telewizji i radiu, a także nagrane płyty są potwierdzeniem jego działań.

5 WRZEŚNIA 2010 GODZ. 18³⁰

KONCERT CHÓRALNY

MSZA ŚWIECY Z CZYMIEM CIORE 18³⁰

SVATOVÁCLAVSKÝ SBOR V PASEKÁCH NAD JIZEROU

EVA WALDMANN – organy

JOSEF WALDMANN – dyrygent

W PROGRAMIE:

ANTONÍN DVOŘÁK (1841 – 1904) :

Msza D-dur op. 86

I Kyrie

II Gloria

III Credo

IV Sanctus

V Benedictus

VI Agnus Dei

Koncert zrealizowany we współpracy z Jeleniogórkim Centrum Kultury,
w ramach projektu *Nie Nikt Nie Wie - Dni Kultury Czeskiej*
pod patronatem Jana Sechtera Ambasadora Republiki Czeskiej w Warszawie.

JOSEF WALDMANN

Chórmistrz i dyrygent. W 1980 roku poznał w Pasekach nad Izerą kilkoro śpiewaków i instrumentalistów, z którymi postanowił wykonać Mszę F-dur Z. Fibicha. Mimo niesprzyjających okoliczności, dzięki odważnemu wsparciu księdza L. Kubička z Kościoła Św. Wacława, koncert udał się znakomicie. Od ponad 30 lat Josef Waldmann nieustrudzenie rozwija powstały wówczas zespół śpiewaczy, z sukcesem przekazując miłość i pasję do muzyki kolejnym pokoleniom.

CHÓR ŚWIĘTEGO WACŁAWA

Powstał w 1980 roku jako schola kościoła p.w. Świętego Wacława w Pasekach nad Izerą, niewielkiej miejscowości położonej w sercu czeskich Karkonoszy. Chórzyści, zarówno parafianie jak i mieszkańcy okolicznych miasteczek, co tydzień śpiewają podczas niedzielnej eucharystii. Na specjalne zaproszenia uświetniają także najważniejsze uroczystości w ko-

ściolach innych regionów Czech. W ostatnich latach Chór Świętego Wacława koncertował także w Austrii, we Francji, w Niemczech i w Polsce.

Zespół tworzy 35 śpiewaków – amatorów, entuzjastów muzyki sakralnej, reprezentujących różne zawody i 3 pokolenia. W wykonaniach większych kompozycji wokально-instrumental-

nych często uczestniczą w serwatorium muzyczne profesjonalnych zespołów. Świętego Wacława są dzieł w języku łacińskim. Chór posiada 45 i 3 magnifikaty kompoz-

6 WRZEŚNIA 2010 GODZ. 19³⁰
KONCERT JAZZOWY

MICHAŁ URBANIAK FUSION

foto: Agencija GRAMI

MICHAŁ URBANIAK

Jazzman, międzynarodowej sławy skrzypek, saksofonista, kompozytor, aranżer, odkrywca młodych talentów, urodzony w Polsce *obywatel świata*. Od 1973 r. mieszka w Nowym Jorku. Zasłynął w świecie nagrywając płytę „Tutu” z największą legendą jazzu Milesem Davisem. Zapraszał i bywał zapraszany do współpracy przez takie sławy światowego jazzu, jak: Q. Jones, B. Cobham, S. Grappelli, J. Zawinul, H. Hancock, W. Shorter, K. Garrett, G. Benson, M. Miller, J. Pastorius, T. Thielmans, K. Kirkland, L. Coryell, L. White, A. Mouzon. Jest kreatorem, liderem, kompozytorem, aranżerem swoich projektów: *Jazz Legends*, *Fusion*, *Urbanator*, *Urbanizer*, *UrbSymphony*. Laureat Grand Prix Festiwalu w Montreaux dla najlepszego solisty (1971). Występował na najważniejszych jazzowych festiwalach na świecie: Newport Jazz Festival, JVC Festiwal, Chicago Jazz Festival, Lugano, Den Haag i in. Koncertował kilkakrotnie w Carnegie Hall, Avery Fisher Hall oraz w słynnych światowych i nowojorskich klubach jazzowych (Blue Note, Village

Vanguard, Sweet Basil, i in.). Wielokrotnie nagradzany, zwyciężał w plebiscytach zagranicznych, a jego nazwisko znalazło się w prestiżowym *Down Beat* (1992 r.) wśród największych sław jazzu na pierwszym miejscu aż w pięciu kategoriach. Od wielu lat związany z filmem i teatrem. Jest autorem muzyki do takich filmów jak: *Astonished*, *As the Band Played On*, *Dreambird* (w USA) oraz *Pożegnanie Jesieni* M. Trelińskiego, *Spona* W. Szarka, *Dług* i *Wielkie rzeczy* K. Krauze (Polska). Otrzymał główne nagrody na Festiwalu Filmowym w Gdyni za muzykę do filmów *Dług*, *Pożegnanie Jesieni* i *Eden*. Jako pierwszy wprowadził jazz i rap do filharmonii jako projekt *UrbSymphony* (Filharmonia Częstochowska, 1995). Nagrał na całym świecie ponad 60 autorskich płyt. Ostatnia płyta Urbaniaka, *Miles of Blue* (Sony Music, 2010) zadedykowana jest M. Davisowi i otrzymała status platynowej.

HISTORIA OGRANÓW

Organy Kościoła Łaski Pod Krzyżem Chrystusa w Jeleniej Górze są jednym z nielicznych w Polsce zachowanych instrumentów romantycznych. Ich wielkość, możliwości dynamiczne i kolorystyczne oraz fakt, że nie został przebudowany w duchu odnowy „Orgelbewegung” sprawiają, że znakomicie nadają się do stylowego wykonywania muzyki tego okresu.

Intrument zbudowany w 1729 roku przez Michała Roedera z Berlina początkowo posiadał trakturę mechaniczną, wiatrownice mechaniczno-zasuwkowe oraz 53-rejestrowy zespół głosów rozdzielony na trzy klawiatury ręczne i nożną. W wyniku kilkakrotnych przeróbek., przeprowadzonych w pierwszej połowie dziewiętnastego wieku, organy zatraciły część swego pierwotnego wyposażenia. Generalnej przebudowy dokonała w 1905 roku firma „Schlag und Soehne” ze Świdnicy, wprowadzając trakturę pneumatyczną z wiatrownicami pneumatyczno-słożkowymi, nowy stół gry, miechy wielofaldowe. Zmieniony w duchu założeń romantycznych zespół dźwięków został powiększony do 70 rejestrów przy wykorzystaniu znacznej liczby oryginalnych piszczałek. Pozostawiono także okazałą, barokową oprawę szafy organowej oraz kilka charakterystycznych dla tej epoki elementów wizualno-akustycznych, jak dzwonki zwane Glockenspiel oraz aniołowie uderzający w kotły.

Firma „Schlag und Soehne”, choć cieszyła się sporą renomą, działała na uboczu wielkiego przemysłu organowego. Tkwiła swymi korzeniami w tradycjach śląskich, a co za tym idzie łączyła cechy niemieckiego, czeskiego i polskiego budownictwa organowego. Nie ominął jej duch czasu przejawiający się w dążności do uzyskania ideału brzmieniowego romantycznej orkiestry. Była jednak na śląski sposób konserwatywna, nie podatna na coraz to nowe techniczne i brzmieniowe udoskonalenia wynikające z systemu Voglera.

Jeleniogórski instrument zachował na wszystkich klawiaturach to, co dla organów najistotniejsze: pełną piramidę pryncypałów łącznie z miksturami, dosyć pokaźną liczbę alikwotów oraz wystarczającą ilość nieprzelatujących głosów językowych. Stąd ich brzmienie cechuje jedność i plastyczność przydatna w wykonawstwie muzyki również okresu przedromantycznego.

W latach 1997-98, dzięki troskliwym staraniom obecnego proboszcza Parafii Garnizonowej, ks. płk. dra Andrzeja Bokieja, prof. Andrzeja Chorośnińskiego i miejscowej służby ochrony zabytków oraz pomocy finansowej Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej przeprowadzono prace konserwatorsko-organmistrzowskie, które przywróciły organom ich dawną świetność.

ORGANY KOŚCIOŁA ŁASKI POD KRZYŻEM CHRYSTUSA W JELENIEJ GÓRZE

M. Roder 1727 / S. Meinert 1808 / F. Buckow 1829-1835/ Ch. C. Schlag 1859 / Schlag u. Soelinc 1905 / B. i S. Broszko 1997-98

3 manualy i klawiatura pedałow

70 głosów

Pneumatyczna traktura gry i rejestrów

Dyspozycja:

I Manual	II Manual	III Manual (ekspresyjny)	PEDAŁ
Dolce 8	x Cedekt 16	x Lieblich Cedeckt 16	x Majorbass 32
x Quintaton 8	x Principal 8	Geigen Principal 8	Posaune 32
x Gemshorn 8	Schalmei 8	Salicional 8	Posaune 16
Doppelflote 8	Salicet 8	Acoline 8	Sing. Kornett 2
x Hohlflote 8	x Flote harmon 8	Vox Celestis 8	Sesquialtera 2 fach
Gamba 8	Flaute 8	Portunal 8	x Octavbass 4
x Principal 8	Dulciana 8	x Lieblich Cedeckt 8	Quinte 10 2/3
Bordun 16	Oboe 8	Vox humana 8	x Bassflote 8
x Cymbel 3 fach	x Gamba 8	x Flaut trav.4	Violoncello 8
x Mixtur 6 fach	x Octave 4	x Octave 4	Octavbass 8
Kornett 8	x Violine 4	x Piccolo 2	x Quintaton 16
x Rausch Quinte 2 2/3 u.2	Rohrflote 4	x Gemshorn Quinte 2 2/3	x Subbass 16
x Quinte 5 1/3	x Octave 2	x Mixtur 3 fach	Harmon Bass 16
x Octave 4	x Quint 2 2/3	Klarinette 8	x Violon 16
Hohlflote 4	Terz et Septime		Principal Bass 16 *
Fugara 4	x Mixtur 3-5 f.	Fremolo Vox humana	
Spizflote 4	Tuba mir. 8 *		
Trompete 8	Keruloph. 8 *		
x Fagot 16	Travers Flote 4 *	x – rejestry z częściowym wykorzystaniem pierwotnych piszczałek	
x Principal 16	Clocken Spiel 8	* – głosy wysokociśnieniowe	

Prospekt zabytkowy (1727 r.)

Liczba klawiszy manualów : 54 (C- f3)

Liczba klawiszy pedału 27 (C-d1)

Połączenia :

I/I, III/I, III/II, SuperII/I,

I/Ped, II/Ped, III/Ped

Przyciski kombinacji (z kasownikami):

Stale kombinacje: p / mf / f / ff / tutti

Wolne kombinacje: 3

Łeżyki

Rejestry

Piano pedał

Mezzo pedał

Tremulant III (z Vox humana)

Walek crescendo

Wyłącznik crescendo

Włącznik nożny kotłów (strona lewa)

Włącznik nożny kotłów (strona prawa)

Pedał ekspresyjny (III)

XIII FESTIWAL

Silesia Soratts

1 - 6 IX 2010

Kościół Pańki Książki w Cieplicy Górnej

